

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202678
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618202678.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. 8, XXX XX Q., zast.: Dr. Zuzana Wagner LL. M. so sídlom Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, IČO: 50 429 345 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 719,43 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,27 Eur od 05.07.2017 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 106,16 Eur od 04.08.2017 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 06.04.2018 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 05.05.2018 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 07.06.2018 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 04.07.2018 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca L. P. sa žalobou zo dňa 12.06.2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.06.2018, domáhal voči žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava vydania bezdôvodného obohatenia. Súčasťou žaloby bol tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobou vo veci samej sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 581,43 Eur na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 24.04.2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Podľa bodu 5 zmlúv o úvere požadoval žalobca poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,08 Eur, celková čiastka úveru, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úrok za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN za úver (v %) 27,03 (rovnako uvedené aj v informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov a tiež v štandardnej európskej informácii o spotrebiteľskom úvere), ročná úroková sadzba úveru (v %) 17,77, priemerná RPMN za úver (v %) 34,42, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. V zmysle bodu 6 zmlúv o úvere bol žalobcovi schválený úver za podmienok uvedených v bode 5. Rozdielne je uvedená len hodnota RPMN za úver a síce vo výške 26,51 % (rovnako uvedené aj v oznámení veriteľa o schválení úveru) a údaj o výške úroku z omeškania 5,05 % p.a.,

ktorý v bode 5 zmlúv o úvere absentoval. Spolu so schválenými zmluvami boli žalobcovi ku každej zmluve o úvere osobitne predložené dokumenty, ktoré sú v zmysle bodu 14 zmlúv o úvere a bodu 7 zmluvných dojednaní neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o úvere, a to Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., splátkový kalendár, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, a spolu so zmluvami o úvere boli žalobcovi predložené na podpis sadzobník poplatkov, rozhodcovská zmluva, informácia o RPMN a priemernej RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný si pri poskytnutí úverov odpočítal poplatky za poskytnutie úverov, takže v skutočnosti žalovaný poskytol žalobcovi prevodom na účet sumu celkovo 2.700,- Eur. Splátkami do 03.08.2017 splatil žalobca sumu 2.867,43 Eur. Dňa 05.03.2018 začal zamestnávateľ žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy v prospech žalovaného titulom nesplatennej časti zmlúv o úvere. Do dňa podania žaloby zamestnávateľ zrazil žalobcovi v prospech žalovaného sumu 414,- Eur. Celkovo tak žalobca uhradil titulom plnenia zo zmlúv o úvere sumu 3.281,43 Eur.

Uvedené zmluvy o úvere trpia vadami a preto sú v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročné a bez poplatkov. Konanie žalovaného pri uzavieraní úverových zmlúv vykazuje znaky nekalých praktík. Žalobca mal záujem o poskytnutie jedného úveru vo výške 3.000,- Eur. Žalovaný však trval na poskytnutí uvedenej sumy v dvoch úveroch. Takýmto spôsobom sa navýšil administratívny poplatok za poskytnutie úveru o 100 % v neprospech spotrebiteľa. Keďže spotrebiteľské úvery považuje žalobca za bezúročné a bez poplatkov, je podľa jeho názoru povinný vrátiť žalovanému len istinu. Ostatné úhrady boli plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka a na strane žalovaného došlo ich prijatím k bezdôvodnému obohateniu.

Listami zo dňa 26.02.2018 žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy titulom splatenia pohľadávky zo zmlúv o úveroch a sankcie za omeškanie s plnením. Žalobca má za to, že zrážky zo mzdy vykonávané odo dňa 05.03.2018 sú neoprávneným zásahom do jeho majetkových práv a zrazené sumy sú plnením bez právneho dôvodu. Žalobca poskytnuté finančné prostriedky splatil riadne a včas a preto sú zmluvné pokuty požadované žalovaným ďalším neoprávneným zásahom žalovaného do jeho majetkových práv. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere je dlžník povinný vrátiť len to, čo mu bolo poskytnuté, a teda v tomto prípade 2.700,- Eur. Finančný rozdiel medzi istinou poskytnutou na základe zmlúv o úvere a plnením, ktoré žalobca na základe zmlúv vykonal, je 581,43 Eur.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že na základe vyššie opísaných skutočností - bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľských úverových zmlúv, úhrada poskytnutej istiny a zrážky zo mzdy, zasahuje žalovaný bez právneho dôvodu do majetkových práv žalobcu. Žalobca má za to, že uvedené okolnosti vyžadujú bezodkladný zásah a úpravu pomerov zo strany súdu a žiadal súd o ochranu pred neoprávneným zásahom do jeho majetkových práv vo forme neodkladného opatrenia, ktoré žalovanému uloží povinnosť zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu do skončenia konania vo veci samej.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca k žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2015, zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2015, zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., splátkové kalendáre, Sadzobníky poplatkov, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, informácie o RPMN a o priemernej RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, výpis z účtu z VÚB, a.s., mBank a UniCredit Bank, výplatné pásky žalobcu, listy žalovaného zo dňa 26.02.2018 zamestnávateľovi žalobcu, dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX.

4. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 10Csp/115/2018-76 zo dňa 13.07.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.04.2015 uzavretých medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávok zo zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vydanie bezdôvodného obohatenia (výrok I.). Zároveň súd uložil zamestnávateľovi žalobcu O. povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy titulom dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi žalobcom a

žalovaným dňa 24.04.2015 (výrok II.). Uznesenie vo výroku I. nadobudlo právoplatnosť dňa 17.07.2018 a vo výroku II. sa stalo právoplatným dňa 19.07.2018.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 20.07.2018 k žalobe uviedol, že tvrdenie žalobcu, že žalovaný poskytol žalobcovi informácie podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch až dva dni po podpise zmluvy zo strany žalobcu, čím si nesplnil zákonnú povinnosť, považuje za nepravdivé, pričom samotný žalobca predložil súdu listinné dôkazy, ktoré jeho tvrdenie popierajú. Splnenie informačnej povinnosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch sa uskutočňuje prostredníctvom zákonom určeného tlačiva Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom práve. Žalobca súdu predložil tlačivo týkajúce sa žiadosti o úver č. XXXXXXXXXXXX, ktoré prevzal dňa 22.04.2015 a prevzatie je potvrdené podpisom v spodnej časti. Rovnako predložil súdu aj informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov a reprezentatívny výpočet RPMN. Všetky dokumenty mu boli odovzdané dňa 22.04.2015. Zmluva bola uzavretá dňa 24.04.2015, čiže ich obdržal dva dni pred uzavretím zmluvy a nie dva dni po jej uzavretí. Pokiaľ žalobca tvrdí, že nesprávnosť RPMN je daná tým, že v bode 5 a 6 zmluvy sa pri identických údajoch uvádzajú rôzne hodnoty RPMN, žalovaný uviedol, že bol 5 obsahuje uvedenie predpokladanej RPMN, a to z dôvodu, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sa RPMN určuje na základe údajov, kam okrem iného patrí aj dátum poskytnutia úveru. Ten však v čase žiadosti o úver známy nebol, čiže hodnota RPMN sa nedala určiť ako definitívna, ale ako predpokladaná. Aj zákonná úprava uvádza, že RPMN sa vypočíta na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom, ale aj spôsobom určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s predpokladanou RPMN uvedenou v bode 5 zmluvy, porušil by zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poprel aj tvrdenie žalobcu o navyšovaní administratívneho poplatku. Poplatok za poskytnutie úveru nie je administratívny poplatok, ide o štandardný poplatok, ktorý v prípade žalovaného posúdila Národná banka Slovenska v liste č. OFS - 12322/2015, ktorý žalovaný pripojil k svojmu vyjadreniu, a z ktorého záverov vyplýva, že v danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. (...) V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Poplatok je takisto zreteľne uvedený v oboch žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového druhu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového druhu. Uzavretie dvoch zmlúv vyplynulo z toho, že žalovaný na jeden účel deklarovaný žiadateľom o úver v rámci svojej obchodnej činnosti poskytoval len sumu 1.500,- Eur (v prípade žiadosti o úver č. XXXXXXXXXXXX žalobca ako účel uviedol dovolenku, v druhom prípade účel nedeklaroval). K uzavretiu zmlúv došlo dňa 24.04.2015, k podaniu žaloby dňa 14.06.2018. Z tvrdení žalobcu nevyplýva jediná skutočnosť, ktorou by žalobca zdôvodnil samotný fakt, že po dobu viac ako troch rokov nenamietal žiadnu skutočnosť vyplývajúcu z jednotlivých zmluvných vzťahov. Prirodzené a očakávateľné by bolo vyjadrenie nesúhlasu v čase uzavretia zmluvy. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že ani jeden z úverov nemá také nedostatky, pre ktoré by mal byť bezúročný a bez poplatkov, preto žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalobca dňa 04.09.2018 doručil súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku, v ktorom uviedol, že dokumenty (Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k žiadosti č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.04.2015 a informácie o RPMN a priemernej RPMN s reprezentatívnym príkladom výpočtu RPMN), na ktoré sa žalovaný odvoláva, neobsahujú informácie požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmlúv o úvere, a síce informácie o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru [§ 9 ods. 2 písm. f)] a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov [§ 9 ods. 2 písm. l)]. Informácia o výške RPMN v dokumentoch tiež nezodpovedá výške RPMN uvedenej v schválených zmluvách o úvere, resp. v oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré boli žalobcovi doručené dva dni po podpise zmluvy zo strany žalobcu. Vo veci neurčitosti a nezrozumiteľnosti hodnoty RPMN podal žalovaný vlastný výklad zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho prílohy vo vzťahu k vstupným parametrom pre výpočet RPMN a samotnému výpočtu RPMN, s ktorým žalobca nesúhlasí. Medzi vstupné parametre pre výpočet

RPMN patria: výška úveru, doba splácania úveru, výška splátky a frekvencia splátok, dodatočné náklady a termín ich splatenia a úroková miera. Dátum prvého čerpania úveru je relevantný len vo vzťahu k dobe (intervalu) poskytnutia finančných prostriedkov a teda určeniu doby splácania úveru. Vstupné parametre pre výpočet RPMN boli v čase žiadosti o úver ako aj v čase schválenia zmlúv o úvere rovnaké. Je teda nemožné, aby sa údaj RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 22.04.2015 líšil od údaju RPMN v schválených zmluvách o úvere zo dňa 24.04.2015. Aj príkladný výpočet RPMN uvedený v informácii o RPMN a priemernej RPMN k jednotlivým zmluvám o úvere zodpovedá žalobcom uvedenému výkladu výpočtu RPMN. Žalobca nesúhlasil ani so závermi Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2015 zo dňa 29.06.2016, na ktoré poukázal žalovaný na podporu svojich tvrdení. V zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny, odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Zmluva, ktorá obsahuje na jednej strane dve rôzne hodnoty RPMN pri rovnakých vstupných parametroch, je neurčitá a nezrozumiteľná a ako taká v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Z listu Národnej banky Slovenska, ktorý žalovaný predložil ako dôkaz oprávnenosti poplatkov za uzavretie zmlúv o úvere, nevyplýva, či pán Mráz uzavrel zmluvy o úvere so žalobcom tiež v jeden deň a tiež, či namietal výšku poplatkov za poskytnutie úveru z dôvodu rozdelenia úveru vo vyššej sume na dva úvery v nižších sumách. Vzhľadom na uvedené považuje žalobca predložený dôkaz pre toto konanie za irelevantný. Údajná limitácia výšky úveru účelom jeho čerpania nevyplýva zo zmlúv o úvere ani zo zmluvných dojednaní, a žalobca ju považuje za účelovú obranu žalovaného.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu na výzvu súdu podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku, doručenom súdu dňa 19.09.2018, uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania úveru v zmluve. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 14 zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere uvedené v článku 7 zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-66. Žalovaný tvrdil, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle úniijného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES) by sa nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Súdny dvor EÚ zároveň v spomenutom rozsudku konštatoval, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 konštatoval, že smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úniijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a táto náležitosť z dôvodu dodržiavania úniijného práva bola vylúčená.

Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,

spôsobom vyplývajúcím z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, explicitným vyjadrením presného dátumu v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 24.04.2015. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2015, pričom týmto dátumom je deň 01.05.2018. Z ustanovenia článku 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluvy o revolvingovom úvere sú uzavreté na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o revolvingovom úvere.

Žalovaný rovnako poprel tvrdenia žalobcu o absencii údaju o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstoí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

RPMN úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známy nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon, žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti (kedy nie sú známymi všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu RPMN vkladajú) označená iba ako predpokladaná - s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy postupoval správne, keď „zmenil“ práve uvádzanú náležitosť - výšku RPMN úveru. Nakoniec, už na základe samotného označenia uvedených náležitostí musí byť každému spotrebiteľovi zrejmé, že údaje „predpokladaná RPMN“ a „RPMN za úver“ nie sú synonymami. V prípade, ak by zo strany veriteľa nedošlo k „zmene“ RPMN, t.j. žalovaný by do akceptácie návrhu uviedol údaj totožný s údajom uvedeným v návrhu, práve takýto postup by bol v rozpore so zákonom, nakoľko by nespĺňal zákonnú požiadavku, keďže by hodnota RPMN v takom prípade nebola vypočítaná, ale dohodnutá (čo by poprelo intencie zákonodarcu pri koncipovaní predmetného ustanovenia).

8. Písomným podaním zo dňa 03.12.2018, doručeným súdu dňa 05.12.2018, žalobca navrhol zmenu žaloby (rozšírenie žalobného návrhu) tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 719,43 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,27 Eur od 05.07.2017 do zaplatenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo domy 106,16 Eur od 04.08.2017 do zaplatenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 06.04.2018 do zaplatenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 05.05.2018 do zaplatenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 07.06.2018 do zaplatenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 04.07.2018 do zaplatenia.

9. Súd zmenu žaloby zaslal na oboznámenie žalovanému. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 28.12.2018 oznámil súdu svoj nesúhlas s navrhovanou zmenou žaloby, pretože na základe výsledkov doterajšieho konania nie je daný podklad pre konanie o zmenenej žalobe. Žalobca neosvedčil ani tvrdením, ani dôkazom základ nároku, ktorý vo veci uplatňuje a teda samotný návrh na rozšírenie žalobného návrhu nie je obsahovo priraditeľný k žiadnemu z doterajších tvrdení žalobcu v tomto konaní. Žalovaný zároveň namietal výrok v časti o úroku z omeškania, hoci primárne rozporoval existenciu záväzku čo do základu. Ak v prejednávanej veci ide o bezdôvodné obohatenie, potom časom splnenia záväzku by bol prvý deň potom, kedy žalobca požiadal o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením zásadne

až od vtedy, keď ho nespĺní v deň nasledujúci potom, kedy ho veriteľ požiadal o splnenie. Až od tohto dňa môže ísť o omeškanie a žalobca môže požadovať úroky z omeškania. Žalovaný tiež doplnil svoju argumentáciu ohľadne „nedohodnuteľnosti“ údaju RPMN odkazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.05.2017, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol: „V časti 6. označenej ako údaje o schválenom úvere žalovaný ako veriteľ žiadosť žalobkyne schválil s rovnakými údajmi. Pre vznik zmluvy o úvere postačuje dohoda zmluvných strán o úvere, úroku a dobe splatnosti; nevyžaduje sa údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, následkom neuvedenia ktorej je, že úver bude považovaný za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z ustanovenia § 2 písm. i), § 9 ods. 2 písm. j) a § 19, aj z prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že údaj o RPMN sa nedá dohodnúť, lebo ide o vypočítaný ukazovateľ, ktorý sa má vypočítavať v čase uzavretia zmluvy o úvere, nie v čase podania žiadosti o úver. Ak sa tento údaj nedá dohodnúť, nedá sa použiť ani § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

10. Uznesením č.k. 10Csp/115/2018-189 zo dňa 24.01.2019, právoplatným dňa 08.02.2019, súd pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 719,43 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,27 Eur od 05.07.2017 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 106,16 Eur od 04.08.2017 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 06.04.2018 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 05.05.2018 do zaplataenia, s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- Eur od 07.06.2018 do zaplataenia. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu 100% trov konania.“ Súd pripustil rozšírenie žalobou uplatneného žalobného nároku vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v rozšírení žalobného návrhu, keďže výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe a bola daná príslušnosť tunajšieho súdu na konanie o zmenenom návrhu žalobcu. Súhlas žalovaného so zmenou žaloby sa nevyžaduje.

11. Vo veci sa uskutočnili dve súdne pojednávania, dňa 16.11.2018 a dňa 22.03.2019.

12. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na súdnych pojednávaniach uviedol, že mu bolo povedané, že musí uzavrieť dve zmluvy, a keďže potreboval peniaze, túto skutočnosť nenamietal. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že pre uzavretie zmluvy bol relevantný účel poskytnutia peňažných prostriedkov, táto skutočnosť nevyplýva zo zmluvy, ani z iných zmluvných dokumentov. Platnosť zmlúv ako takú žalobca na pojednávaní nenamietal. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, však žalobca považoval za neurčitý a nezrozumiteľný a v takom prípade platí zásada, že sa má použiť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Teda je toho názoru, že tento údaj v zmluve absentuje a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len lehota splatnosti úverov, resp. lehota na jeho splatenie, nie termíny splátok. V zmluvách je splatnosť uvedená len počtom splátok, nie dátumom konečnej splatnosti. Dátum je uvedený len v oznámení, ktoré bolo žalobcovi doručené až dva dni podpise zmluvy.

13. Na vytýčené pojednávania sa žalovaný nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil, preto súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal bez prítomnosti žalovaného.

14. Súd po oboznámení sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

15. Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú formuláre s predtlačným označením veriteľa a s označením Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, do ktorých záujemca o poskytnutie úveru vypíňal svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere.

16. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, resp. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca vyplnil údaje v bodoch 2 a 5 formulára, teda svoje osobné údaje v bode 2 a údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5, kde žiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur za splatnosti úveru v 36 mesačných splátkach po 53,08 Eur, celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, je 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN 27,03 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 27,03 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,77 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur.

Účelom čerpania úveru nebol uvedený. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žalobca podpísal dňa 22.04.2015.

17. Žalovaný neskôr, dňa 24.04.2015, vyplnil bod 6 formulára, údaje o schválenom úvere, v ktorom je uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500 -Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka 53,08 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť, 2.060,88 Eur, RPMN 26,51 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť, 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN 26,51 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,77 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Žalovaný formulár podpísal dňa 24.04.2015, pričom preukázateľne do formulára v bode 6 v porovnaní s bodom 5 doplnil zmenené údaje týkajúce sa RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu a tiež doplnil ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,05 %, a to až po podpísaní formuláru žalobcom.

18. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, resp. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že ju žalobca podpísal 22.04.2015, kedy boli vyplnené aj údaje v bodoch 2 a 5 formulára, teda jeho osobné údaje v bode 2 a údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5, a to: poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka 53,08 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN za úver 27,03 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 27,03 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,77 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Ako účel čerpania úveru bola uvedená dovolenka.

19. Žalovaný vyplnil údaje v bode bod 6 formulára a tento podpísal dňa 24.04.2015. V bode 6 sú uvedené údaje o schválenom úvere: poskytnutá čiastka úveru 1.500 -Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka 53,08 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť, 2.060,88 Eur, RPMN 26,51 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť, 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN 26,51 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,77 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Žalovaný do formulára v bode 6 v porovnaní s bodom 5 doplnil zmenené údaje týkajúce sa RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu a tiež doplnil ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,05 %, a to až po podpísaní formuláru žalobcom.

20. Žalobca predložil súdu oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 24.04.2015 a XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2015, ktoré obsahujú údaje o schválených úveroch.

21. Z prehľadu pohybov na účte žalobcu má súd preukázané, že dňa 27.04.2015 boli v prospech účtu žalobca zaúčtované dve platby od spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia po 1.350,- Eur, spolu 2.700,- Eur. Výška sumy, ktorá bola žalobcovi zo strany žalovaného skutočne poukázaná, nebola medzi stranami sporná.

22. Medzi stranami nebol spor ani ohľadne výšky úhrad, ktoré žalobca v prospech žalovaného realizoval, keďže tieto žalovaný nepoprel ani nenamietal. Žalobca zaplatil žalovanému splátkami 2.867,43 Eur. Splátky nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov poskytnutých žalovaným (2.700,- Eur) vykonal žalobca dňa 04.07.2017 vo výške 61,27 Eur a dňa 03.08.2017 vo výške 106,16 Eur. Následne titulom zrážok zo mzdy bola do podania žaloby uhradená žalovanému aj suma 414,- Eur (zrážky zo mzdy vo výške 2 x 69,- Eur, t.j. 138,- Eur za mesiace 03/2018 až 05/2018, a to dňa 05.04.2018, 04.05.2018 a 06.06.2018). Po nariadení neodkladného opatrenia zamestnávateľ žalobcu vykonal dňa 03.07.2018 ešte ďalšiu zrážku zo mzdy za mesiac 06/2018 vo výške 138,- Eur (2 x 69,- Eur).

23. Zmluvy o úvere uzavreté medzi stranami sporu sú zmluvami o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Tieto zmluvy patria medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ne vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalovaný poskytol úvery v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca ich za týmto účelom neprijal, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluvy zo 24.04.2015 sú

zmluvami o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. d) citovaného zákona a poskytnuté úvery sú spotrebiteľskými úvermi. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a tieto zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ.

24. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 54 ods. 3 OZ, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

33. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

34. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

38. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

39. Medzi stranami bolo sporné, či uzavreté zmluvy o úvere obsahujú všetky podstatné náležitosti podľa zákonnej úpravy, predovšetkým či údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý sa líši v bodoch 5 a 6 zmlúv, je uvedený určito a zrozumiteľne. Vyjadrenia žalobcu o dôsledkoch uvedenia rôznych hodnôt RPMN v každej zo zmlúv sú nekonzistentné a odlišné. Kým v replike doručenej súdu dňa 04.09.2018 žalobca uviedol, že „zmluva, ktorá obsahuje na jednej strane dve rôzne hodnoty RPMN pri rovnakých vstupných parametroch je neurčitá a nezrozumiteľná a ako taká v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná“, na pojednávaní uviedol, že platnosť zmluvy nenamieta a domáha sa len určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň v predmetnom vyjadrení uviedol s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 OZ, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalovaný argumentoval o „nedohodnuteľnosti“ údaju o RPMN a tvrdil, že tento údaj sa nedá dohodnúť a preto sa nedá použiť ani ustanovenie § 44 ods. 2 OZ.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval za podstatné najprv ustáliť, či vôbec vznikli (platné) zmluvy písomnou formou (ktorá je pri danom type zmluvy predpísaná), a to s poukazom na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 43a a nasl. OZ).

41. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

42. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

43. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

44. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

45. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

46. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Je nepochybné, že návrhy na uzavretie zmlúv ako dvojstranných právnych úkonov podával dlžník (žalobca) a podpísal ich dňa 22.04.2015. Veriteľ (žalovaný) žiadosti/zmluvy podpísal dňa 24.04.2015, kedy následne, resp. až vtedy do zmlúv doplnil konkrétne údaje o schválenom úvere (bod 6), preto takéto zmluvy nemožno mať za riadne a platne uzavreté.

48. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný oproti návrhu žalobcu na uzavretie zmluvy zmenil hodnotu RPMN úveru aj revolvingu. Nakoľko RPMN je náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, pri jej zmene musí ísť o nový návrh na uzavretie zmluvy. Pokiaľ ide o požiadavku zákona, že údaj o RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, z hľadiska kontraktačného procesu je nutné túto požiadavku vykladať tak, že ide o konsenzus obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN na základe ostatných dojednaných údajov zmluvy. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie, alebo nie, preto pri zmene tohto údaju veriteľom musí nasledovať akceptácia zo strany v tomto prípade pôvodného navrhovateľa, ktorý sa v dôsledku zmeny údaju o RPMN dostáva do pozície akceptanta. Musí mu byť teda vytvorená možnosť schválenia tejto zmeny, prípadne odmietnutia uzavretia zmluvy z dôvodu, že s poskytnutím úveru pri danej RPMN nesúhlasí. Nové údaje smerom k žalobcovi predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalobca takýto nový návrh akceptoval. Preto jednostranný právny úkon žalovaného, ktorým oznámil žalobcovi, že úver schvaľuje, je potrebné považovať v zmysle § 44 ods. 2 OZ za nový návrh na uzavretie zmluvy a k jej platnému uzavretiu bola potrebná písomná akceptácia zo strany žalobcu, ku ktorej však nedošlo.

49. Navyše súd konštatuje, že len v oznámení o schválení úveru sa nachádzajú niektoré náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to termíny jednotlivých splátok, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom ani tieto údaje žalobca neschválil. Neuniklo pozornosti súdu, že v zmluvách úplne absentuje údaj o odplate za poskytnutie úveru, ktorú ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviedla novela zákona o spotrebiteľských úveroch vykonaná zákonom č. 35/2015 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2015. Do 31.03.2015 zmluva o úvere túto náležitosť nemusela obsahovať. Zmluvy medzi stranami sporu boli uzavreté dňa 24.04.2015, preto odplata už musela byť povinnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

50. Nakoľko zákon vyžadoval písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 prvá veta ZoSÚ), návrh na jej uzavretie, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, pričom z dokazovania nevyplýva písomné prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy so zmenenou hodnotou RPMN zo strany žalobcu. Písomnú formu zmluvy si pritom vymienil aj žalovaný v čl. 2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., kde je okrem iného uvedené, že vyplnená Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu ním požadovanú výšku úveru. Žalobca podpísal návrh zmluvy s odlišnými údajmi, než aké boli doplnené neskôr žalovaným. Pokiaľ došlo k zmene údajov, na základe ktorých je počítaná výška RPMN a tým aj k zmene výšky RPMN, mal žalovaný zmluvu predložiť ako nový návrh žalobcovi na akceptáciu.

51. Súd konštatovať, že žalovaný vo svojich písomných podaniach ani nespochyboval, že po vyplnení bodu 6 zmlúv tieto nezaslal žalobcovi na akceptáciu. Jediný argument žalovaného, v zmysle ktorého takýto postup nepovažuje za potrebný, je, že hodnota RPMN nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa účastníci zmluvy mali dohodnúť, ale táto hodnota je daná výpočtom. Ak by to bola pravda, nebol by dôvod na uvedenie údajov o predpokladanej RPMN, o celkovej čiastke revolvingu, o priemernej RPMN, a celkovo o RPMN za úver v údajoch o požadovanom revolvingovom úvere, teda v bode 5 zmlúv na tlačive používanom žalovaným (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/423/2017 zo dňa 17.01.2019).

52. Navyše návrh na uzavretie zmluvy, ktorý vypíňal žalobca, neobsahoval údaj o ročnej percentuálnej sadzbe úroku z omeškania, pričom v bode 6 vypíňanom žalovaným je už tento údaj uvedený vo výške 5,05 %, teda aj v tomto smere došlo k zmene pôvodného návrhu ohľadne jeho obsahovej náležitosti, a aj preto sa jednalo o nový návrh, ktorý podliehal schváleniu zo strany žalobcu, t.j. či s navrhovanou sadzbu

súhlasí. Dohodou sa totiž možno odchyliť od zákonného úroku z omeškania v prospech spotrebiteľa. Aj v prípade, že dohoda o úroku z omeškania je zhodná so zákonnou úpravou, ako dohoda musí podliehať schváleniu zmluvných strán. Ak žalovaný nechcel, aby úrok z omeškania podliehal schváleniu zo strany žalobcu, mal jeho úpravu ponechať na zákon a v bode 6 ho neuvádzať.

53. Ustanovenia § 43a až 44 OZ upravujú spôsob uzatvárania zmlúv (dvojstranných a viacstranných právnych úkonov). Následkom nedodržania postupu pri uzatváraní zmlúv je neuzatvorenie zmluvy, resp. stav, že k uzavretiu zmluvy nedôjde a teda žiadna zmluva nevznikne. Pokiaľ navrhovateľ (osoba predkladajúca návrh na uzavretie zmluvy) a druhá strana (adresát návrhu na uzavretie zmluvy) zmluvu neuzavrú, nemožno posudzovať jej platnosť. Ak jedna zo strán plnila druhej strane bez predchádzajúceho uzavretia zmluvy (hoci aj ústnej), poskytnuté plnenie je majetkovým prospechom strany, ktorá takéto plnenie bez právneho dôvodu prijala, teda je bezdôvodným obohatením.

54. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že nevznikli platné zmluvy o spotrebiteľskom úvere a právny vzťah medzi stranami posúdil podľa § 451 a nasl. OZ (napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/348/2018 zo dňa 28.02.2019, sp. zn. 16Co/423/2017 zo dňa 17.01.2019, sp. zn. 11Co/281/2018 zo dňa 20.12.2018, sp. zn. 14Co/426/2017). K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo tým, že bez uzavretia zmluvy získal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu.

55. Nakoľko úverové zmluvy nevznikli, súd sa už ďalej nevyjadroval k potenciálnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov a zmluvy nepodroboval preskúmaniu z hľadiska splnenia zákonných predpokladov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, hoci svoje úvahy v tomto smere naznačil, tieto by však vzhľadom na záver, ktorý súd v rozhodnutí zaujal, boli nadbytočné. Pokiaľ ide o ďalšie námietky strán sporu, ich skutkové tvrdenia a právne závery, súd sa k týmto veciam už bližšie nevyjadroval, keďže súd musí odôvodniť len podstatné skutočnosti pre posúdenie veci, nemusí odpovedať na každú námietku strany s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR (sp. zn. I ÚS 46/05, II ÚS 78/05, I ÚS 241/07).

56. Žalovaný poskytol žalobcovi celkovo sumu 2.700,- Eur. Žalobca doposiaľ zaplatil žalovanému sumu 3.419,43 Eur titulom splátok (2.867,43 Eur) a zrážok zo mzdy (552,- Eur). Súd teda konštatoval, že žaloba v časti o zaplatenie istiny vo výške 719,43 Eur bola podaná dôvodne, a z toho dôvodu jej vyhovel.

57. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

59. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých čiastok odo dňa nasledujúceho po uhradení príslušných súm splátok a zrážok v prospech žalovaného.

60. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).